

РЕШЕНИЕ

№ 5719

гр. София, 29.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **11004** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.405а, ал.7 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл.145 - чл.178 Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Т. Н. Г. против постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение от 31.07.2012г., издадено от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” - С.. С постановлението на основание чл.405а, ал.1 КТ е обявено съществуването на трудово правоотношение между жалбоподателя и С. Л. К., изпълняващ длъжност „охрана”, считано от 05.04.2012г., и е предписано да предложи сключване на трудов договор в срок до 03.08.2012г.

Жалбоподателят твърди, че постановлението е недействително като постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материално-правните норми; че е издадено, без административният орган да изясни всички факти и обстоятелства, относими към случая, с което е нарушена разпоредбата на чл.35 АПК; че не е участвал в административното производство и не му е била предоставена възможност да се запознае с констатациите на длъжностните лица извършили проверката по спазване на трудовото законодателство и да вземе отношение по тях и евентуално да ангажира доказателства. Прави искане за отмяна на процесното постановление. Ответникът се представлява от юрисконсулт С., който оспорва жалбата като неоснователна; претендира разноски. Заинтересованата страна (ЗС) С. Л. К., редовно уведомен, не се явява и не изразява становище по жалбата.

Съдът в настоящия състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по

делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

На 17.07.2012г. и 31.07.2012г. Л. В. – началник отдел в Д., е извършил проверка за спазване на трудовото законодателство на строителен обект: „Еднофамилна жилищна сграда с подземен гараж и барбекю” намиращ се в урегулиран поземлен имот (УПИ) VIII-4275, кв.1 по плана на [населено място], местността „Ботаническа градина”, с възложител жалбоподателя Т. Г.. В хода на проверката е било установено, че на обекта като охранител работи заинтересованата страна С. К.. Тази констатация е основана на факта, че последният се е намирал на проверявания обект около 19.08 часа на 17.07.2012г. В представена по реда на чл.402, ал.1, т.3 КТ писмена декларация С. К. е удостоверил, че от 15.04.2012г. работи като охрана, по график, с работно време от 17.00 до 08.00 часа и с възнаграждение 1 лев/час. С призовка, получена по реда и при условията на чл.46, ал.2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) на 25.07.2012г. жалбоподателят е бил поканен да се яви на 30.07.2012г. в Д. за представяне на сведения във връзка с процесния обект в УПИ VIII-4275, кв.1 по плана на м. Ботаническа градина”. Проверката е продължила на 31.07.2012г. с преглед на представени от жалбоподателя документи въз основа на които е съставено и процесното постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение, връчено на Г. В. - упълномощен представител. В преписката са приложени декларация на от Т. Л. М. от 18.07.2012г.; декларация на ЗС от 17.07.2012г.; трудов договор № 00001/05.04.2012г.; уведомление по чл.62, ал.5 КТ от 03.08.2012г. за ЗС; покана до ЗС за сключване на трудов договор от 03.08.2012г.; длъжностна характеристика за длъжност „охранител, невъоръжена охрана”; разрешение за строеж №15/30.01.2012г.; график на смените; копие от уведомителна табела на обект: „Еднофамилна жилищна сграда с подземен гараж и барбекю”.

Процесното постановление е издадено от компетентен административен орган по смисъла на чл.405а, ал.1 КТ, в рамките на предоставените му правомощия. С разпоредбата на чл.399 КТ контролът за спазване на трудовото законодателство е предоставен на Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" (ИАГИТ). Дирекциите "Инспекция по труда", като поделения в системата на ИАГИТ, са органи на изпълнителната власт и дейността на тяхната администрация се осъществява от държавни служители и лица, работещи по трудово правоотношение (арг. чл.12, ал.1 от Закона за администрацията). Съгласно чл.20, ал.1 от У. правилник на ИАГИТ, инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в КТ, включително тези по чл.405а, ал.1 и ал.4 – да обявява съществуването на трудово правоотношение и да дава задължителни предписания на работодателя да предложи на работника или служителя сключване на трудов договор.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.405а КТ. Нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган и до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред него въпрос. Постановлението е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона, формулирана в чл.1, ал.2 КТ - отношенията при предоставянето на работна сила да се уреждат само като трудови правоотношения.

Съгласно приложимата норма 405а, ал.1 КТ когато се установи, че работна сила се предоставя в нарушение на чл.1, ал.2, съществуването на трудовото правоотношение се обявява с постановление, издадено от контролните органи на инспекцията по труда.

Не е спорно по делото обстоятелството, че жалбоподателят Т. Н. Г., в качеството си на инвеститор на обект: „Еднофамилна жилищна сграда с подземен гараж и барбекю” в УПИ VIII-4275, кв.1 по плана на м. Ботаническа градина” е възложил на заинтересованата страна С. К. да извършва дейност по охрана на обекта по определен месечен график и срещу договореното възнаграждение. Следователно Т. Н. Г. е имал качеството на „работодател” по смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на КТ.

Правилно и в съответствие с установените факти административният орган е квалифицирал възникналото между жалбоподателя и заинтересованата страна С. Л. К. правоотношение като трудово. Съгласно правната теория, трудовият договор е съглашение, по силата на което едната страна – работник, се съгласява да предоставя за определен срок или безсрочно работната си сила, като се задължава да извършва възложените ѝ трудови функции, а срещу това другата страна – работодател се задължава да заплаща възнаграждение и да осигури нормални и здравословни условия на труд. Физическото лице – работник предоставя работната си сила за изпълнение на даден вид работа, при определен работен режим, заплащане, работно време, работно място.

В хода на административното производство ЗС е декларирал, че работи в проверявания обект от 05.04.2012г. като охранител, с работно време от 17.00 до 08.00 часа по график и с уговорено възнаграждение, при дружество, чието наименование не се чете. Последното обстоятелство съдът в настоящия състав приема, че не променя крайния извод за законосъобразност на оспорения акт, тъй като жалбоподателят не оспорва факта, че ЗС е работил при него, а в действителност е и изпълнил оспореното предписание. Описаните характеристики определят възникналото между страните правоотношение като трудово, тъй като предмет на задължението е предоставяне на работна сила по смисъла на чл.1, ал.2 КТ. С оглед изхода на делото следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за възстановяване на разноските и юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Н. Г., с ЕГН [ЕГН], против постановление от 31.07.2012г. за обявяване съществуването на трудово правоотношение със С. Л. К., с ЕГН [ЕГН], издадено от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” - С..

ОСЪЖДА Т. Н. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” – С. сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия:

